

1985 29/11 18: 2. Beh. af F. t. L. om Kontorholdsvederl. ved Amtmandsembetet paa Færøerne. 1986

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C. Sp. 113) samt dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Vederlag for Kontorudgifter ved Embedet som Sorenskriver paa Færøerne.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1902).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C. Sp. 115) samt dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Nedsættelse af en Skolekommission.

Forhandlingen genoptoges.

S. C. Nørgaard: I Bemærkningerne til Lovforslaget staar der, at der baade i og udenfor Rigsdagen saa ofte er fremsat „Krav om, at Ordningen af hele vort samlede Skolevæsen maatte blive gjort til Genstand for Overvejelse i en Kommission“. Det er for saa vidt sandt nok, om det end sikkert med Rette kan siges, at Kravet om en Kommission ikke i væsentlig Grad er rejst af den almindelige Befolkning. Det er vistnok nærmest fra Lærerkredse, baade i Folkeskolen og i den lærde Skole, at Kravet i første Række er rejst, samt af enkelte Folketingsmænd; og det kan efter mit Skøn vistnok neppe være anderledes. Vilde man i øvrigt stille

Spørgsmaalet lidt anderledes og spørge den almindelige Befolkning, om den ikke mente, vort Skolevæsen burde forbedres, tror jeg, der gennemgaaende vilde komme et bekræftende Svar. Men tror man virkelig, at der, da Skoleforordningen af 1814 blev givet, var et stærk Krav om en bedre og mere tidsvarende Undervisning? Nej, det var der sikkert ikke. Enhver, der vil undersøge Forholdene, maa erkende, at det slet ikke var Tilfældet. Kravet om en almindelig Undervisning for Ungdommen blev den Gang rejst af enkelte Mænd, maaske man kan sige af enkelte Kredse af vort Folk, men noget stærkt Folkekrav var det sikkert ikke. Og saadan tror jeg, det altid vil være. Skal vi vente med en Forbedring af Skolevæsenet, indtil en Bølge udefra tvinger Rigsdagen til at beskæftige sig med Sagen, mener jeg, vi kommer for sent med vore Foranstaltninger. Jeg er derfor glad for, at Sagen nu tages op, og at der skal gøres et Forarbejde til en bedre Ordning. Spørgsmaalet er da, om det er en tilfredsstillende Vej, Ministeren er slaaet ind paa ved at foreslaa en saa stor Kommission, der skal tage alle Skolespørgsmaal op til Overvejelse paa en Gang. Derom er der sikkert nok delte Meninger.

Min Interesse knytter sig i første Række til vor almindelige Folkeskole, og hvad dermed staar i Forbindelse, og jeg havde egentlig allerhelst set, om Ministerens Forslag kun havde drejet sig derom. Det er min Opfattelse, at vor Folkeskoles Forhold trænger baade til en Omdannelse og en Fornyelse, men jeg mener tillige, at vor Folkeskole skal være ganske uafhængig af den lærde Skole. Der har været Bestræbelser oppe for at lave vor Folkeskole om til en Grundskole, hvorpaa de øvrige Skoleformer kunde bygges op. Jeg er selvfølgelig ikke imod, at det bliver saaledes, hvor det kan ske uden Skade for den elementære Folkeskole; men det er ellers min Mening, at der i den elementære Folkeskole skal gives en Undervisning, der er særlig afpasset netop efter den, og som afsluttes med Barnets fyldte fjortende Aar. Vor Folkeskole bør give en almindelig og elementær Undervisning, en god, jævn, almen Dannelse, uden at man behøver at kræve, at den skal være Forskole for de andre Skoleformer. Man bør